

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26CoP/22/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2321202253
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Bundzel
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2321202253.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľubomíra Bundzela a sudcov JUDr. Róberta Foltána a JUDr. Kristíny Srnkovej, v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., narodená XX.XX.XXXX, bytom ako otec, v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky, dieťa rodičov - matky: C. D., narodená XX.XX.XXXX, trvale bytom E. F., toho času bytom A. XX, G., a otca: H. B., narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom F. XXXX, v konaní zastúpený: Advokátska kancelária BÁNOS & KOŠÚTOVÁ s.r.o., so sídlom Hlavná 979/23, Galanta, o návrhu otca na úpravu práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu a o návrhu matky na úpravu práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu, na odvolanie matky proti rozsudku Okresného súdu Galanta č. k. 12P/67/2021-405 zo dňa 13.12.2022, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvej inštancie výrokom I. maloleté dieťa A. B., nar. XX.XX.XXXX zveril do osobnej starostlivosti otca s tým, že obaja rodičia majú právo maloleté dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok. Výrokom II. uložil matke povinnosť prispievať na výživu maloletého dieťaťa sumou 70,- Eur mesačne, počnúc od 13.12.2022, ktoré výživné je splatné vždy do 15-teho dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám otca. Výrokom III. upravil styk matky s maloletým dieťaťom v každom párnom týždni od piatka od 16:00 hod. do nedele do 18:00 hod. a v každom nepárnom týždni od stredy od 17:00 do štvrtka do 18:00 hod. s tým, že matka si maloleté dieťa prevezme pred bydliskom otca a po skončení styku maloleté dieťa otcovi v určenom čase na tom istom mieste vráti. Výrokom IV. rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie právne odôvodnil aplikáciou ustanovení § 36 ods. 1, § 24 ods. 4, § 25 ods. 1, 2, § 28 ods. 1, § 62 ods. 1, 2, 4, 5, § 65 ods. 1, § 75 ods. 1 veta prvá, § 76 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o rodine“).

3. Súd prvej inštancie vychádzal zo skutkových zistení, že maloleté dieťa pochádza z nemanželského vzťahu rodičov, ktorí cca od 24.05.2021 nežijú v spoločnej domácnosti. Maloleté dieťa sa aktuálne nachádza v dočasnej osobnej starostlivosti otca na základe neodkladného opatrenia Okresného súdu Galanta č. k. 12P/67/2021 - 110 zo dňa 17.06.2021, ktoré bolo potvrdené uznesením Krajského súdu v Trnave č. k. 26CoP/59/2021-211 zo dňa 31.08.2021, a ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 27.09.2021 a vykonateľnosť dňa 23.06.2021. Neodkladným opatrením bolo maloleté dieťa dočasne ponechané v osobnej starostlivosti otca, a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej, ktoré je vedené na

súde prvej inštancie pod sp. zn. 12P/67/2021 a zároveň bol upravený styk matky s maloletým dieťaťom v každom párnom týždni od piatka od 17:00 hod. do nedele do 16:00 hod. a v každom nepárnom týždni od stredy od 17:00 hod. do štvrtka do 18:00 hod. s tým, že matka si maloleté dieťa prevezme od otca v mieste jeho bydliska a na tomto mieste ho otcovi po skončení styku odovzdá. Súd prvej inštancie návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

Zo záverečnej správy z poradensko-psychologického procesu Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky zo dňa 08.09.2022 vyplýva, že s rodičmi a maloletým dieťaťom bolo vykonaných spolu 15 individuálnych konzultácií. Rodičia maloletého dieťaťa sa v priebehu leta dokázali dohodnúť na týždňovom pobyte maloletého dieťaťa u matky, ktorý bol nad rámec súdom stanoveného času. Matka by podľa jej vyjadrenia chcela, aby maloleté dieťa bolo zverené do jej osobnej starostlivosti. Otec taktiež trvá na tom, že by chcel mať maloleté dieťa zverené do svojej osobnej starostlivosti. Svoje stanovisko opiera predovšetkým o jeho nedôveru k matke, nakoľko podľa jeho slov ešte nie je presvedčený, či matka bude schopná pre ich dieťa zabezpečovať dostatočne stabilné a bezpečné domáce a rodinné prostredie. Maloleté dieťa v priebehu poradensko-psychologických stretnutí prejavovalo pozitívne vzťahové väzby k obojím rodičom. Nakoľko rodičia sami hodnotia ich kooperáciu ako nedostatočnú, boli im odporúčané prípadné ďalšie odborné intervencie zamerať aj na pozitívnu korekciu ich rodičovskej komunikácie a spolupráce.

Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Galanta zo dňa 02.12.2022 vyplýva, že dňa 25.11.2022 vykonal vyššie uvedený úrad šetrenie v domácnosti matky, ktorá býva v dvojizbovom byte v podnájme na adrese A. XX, G.. V spoločnej domácnosti býva so svojím partnerom. Domácnosť je zariadená štandardným nábytkom, udržiavaná v čistote a v poriadku. Maloleté dieťa má v domácnosti matky, v čase keď je u nej, vlastnú izbu s vlastným lôžkom a všetkým potrebným pre dieťa v jeho veku. Rovnako maloletý I. (dieťa z predchádzajúceho manželského zväzku matky), má v jej domácnosti lôžko, avšak spáva s matkou a v prípade, že je u matky aj maloletá A., v spoločnej veľkej posteli v samostatnej izbe. Mesačné náklady na domácnosť uviedla matka vo výške 450,- Eur za nájomné. Matka je zamestnaná v obchodnom dome J. A. G. od 21.11.2022 na skrátený úväzok (na 90%) s dohodnutou hrubou mesačnou mzdou vo výške 830,- Eur. Iný príjem neuviedla. Partner matky je zamestnaný ako montážnik plastových okien s čistým mesačným príjmom 1.600,- Eur. Maloleté dieťa navštevuje Materskú školu v F., kde sa mu páči. Detským lekárom maloletého dieťaťa je B. F. A. K.. Maloleté dieťa je zdravé, máva len bežné ochorenia, podľa potreby je sledované v ambulancii alergológa. Staršie dieťa matky, maloletý I. je zverené do osobnej starostlivosti otca a s matkou sa stretáva podľa dohody, spravidla každý druhý víkend. Matka je zaviazaná prispievať na jeho výživu mesačne sumou 35,- Eur, ktorú si aj reálne plní. Matka ďalej uviedla, že styk s maloletou A. určený neodkladným opatrením sa aj podľa neodkladného opatrenia realizuje. Dodala, že vyživovaciu povinnosť súdom určenú nemá, avšak spočiatku na výživu maloletej A. prispievala po 30,- Eur mesačne, jedenkrát prispela sumou 280,- Eur a jedenkrát sumou 250,- Eur. Od mesiaca december 2021 neprispieva, otec to podľa jej slov ani nežiada. Čo sa týka komunikácie s otcom uviedla, že spolu nekomunikujú. Záverom matka dodala, že žiada maloleté dieťa zveriť do svojej osobnej starostlivosti a styk otca s maloletým dieťaťom navrhla ponechať neobmedzený. Výživné od otca žiadala určiť v minimálnej výške. Úrad záverom uviedol, že matka má vytvorené vhodné podmienky na riadnu starostlivosť o maloleté dieťa.

Zo správy kolízneho opatrovníka zo dňa 05.12.2022 vyplýva, že dňa 21.11.2022 bolo vykonané šetrenie v domácnosti otca na adrese F. XXXX, ktorý býva spolu s maloletým dieťaťom v trojizbovom obecnom byte. Náklady spojené s bývaním sú tvorené zálohovými platbami za nájom v sume 251,- Eur, elektrinu v sume 44,- Eur, plyn v sume 11,- Eur za kvartál, TV Magio a internet v sume 45,- Eur, komunálny odpad v sume 30,- Eur za osobu na rok. Zariadenie domácnosti je štandardné a zodpovedá potrebám maloletého dieťaťa, ktoré má v domácnosti kompletne zariadenú, samostatnú, detskú izbu, kde má vytvorený vlastný priestor pre svoje súkromie ako i priestor pre pokojný spánok. Hygiena domáceho prostredia bola v čase šetrenia na dobrej úrovni. Otec je rozvedený, od 01.12.2008 je zamestnaný na základe pracovnej zmluvy v spoločnosti I. L. M. s miestom výkonu práce v Bratislave, v pracovnej pozícii vodič, v 1-zmennej prevádzke (pracuje 2 dni v týždni 3,5 hod. a 8,5 hod.), s dosahovaným priemerným čistým mesačným príjmom, podľa jeho vyjadrenia cca 1.300,- Eur. Zároveň je poberateľom prídavku na dieťa v sume 30,- Eur mesačne a daňového bonusu, ktorý si uplatňuje jeden krát ročne. V čase plnenia si pracovných povinností je starostlivosť o maloleté dieťa zabezpečovaná v predškolskom zariadení, resp. pri výchove a starostlivosti o maloleté dieťa je otcovi nápomocná jeho matka (poberateľka starobného dôchodku), ktorá býva v K.. Otec nie je vlastníkom žiadneho nehnuteľného, resp. hnuteľného majetku väčšej hodnoty. Okrem maloletého dieťaťa nemá žiadnu inú vyživovaciu povinnosť. Vyjadril sa, že jeho zdravotný stav je primeraný veku, bol mu diagnostikovaný diabetes, je nastavený na medikamentóznou liečbu (20,- Eur/kvartál). Medzi svoje pravidelné mesačné výdavky zahrnul výdavky na stravu v sume 150,- Eur, ošatenie,

obuv v sume 10,- Eur, hygienu v sume 30,- Eur, mobil v sume 50,- Eur, splátku spotrebného úveru (L. H.) v sume 231,- Eur, náklady spojené s dochádzkou do práce v sume 150,- Eur. Maloleté dieťa navštevuje Materskú školu v obci F., kde poplatok za stravu predstavuje sumu vo výške 30,- Eur mesačne a školné vo výške 10,- Eur mesačne. Maloleté dieťa je v lekárskej starostlivosti detského pediatra B. N. F. v K.. Zdravotný stav dieťaťa je dobrý, nevyžaduje starostlivosť zo strany odborného lekára, výdavky na dieťa sú bežné, veku primerané (strava v sume 100,- Eur, ošatenie, obuv v sume 30,- Eur, hygiena v sume 30,- Eur). Dieťa má absolvované všetky preventívne prehliadky a povinné očkovania. Otec uviedol, že dieťa je s matkou v pravidelnom osobnom kontakte v zmysle právoplatného rozhodnutia. Na základe vzájomnej rodičovskej dohody umožňuje matke stretávať sa s maloletým dieťaťom i nad rámec súdneho rozhodnutia. Vyživovacia povinnosť si však matka neplní a neprispieva na výchovu a výživu dieťaťa ani žiadnym iným (vecným) plnením. Čo sa týka vzájomnej komunikácie medzi rodičmi, túto prezentuje už lepšiu ako v minulosti. Podľa jeho slov ako rodičia dokážu sporadicky, konštruktívne komunikovať elektronickou formou. Uviedol, že na podanom návrhu trvá v plnom rozsahu, nakoľko naďalej nie je presvedčený, že matka dokáže pre dieťa zabezpečiť stabilné a bezpečné domáce prostredie. Vyjadril sa, že matke nikdy nebránil a v budúcnosti ani nebude brániť v kontakte s maloletým dieťaťom. Následne bol kolíznym opatrovníkom vykonaný neúspešný pokus o zrealizovanie pohovoru s maloletým dieťaťom. Maloleté dieťa pôsobilo veľmi hanblivo, skrývalo sa, nepodarilo sa od dieťaťa získať žiadne relevantné údaje, na akúkoľvek položenú otázku odpovedalo jednoslovnou „áno.“ Zo strany kolízneho opatrovníka bolo teda upustené od vykonania pohovoru. Záverom kolízny opatrovník konštatoval, že maloleté dieťa má v domácnosti otca vytvorené vhodné podmienky pre zabezpečenie riadnej výchovy a starostlivosti a zo strany kolízneho opatrovníka neboli zistené žiadne nedostatky, z ktorých by vyplývala nedostatočná starostlivosť o maloleté dieťa zo strany otca.

4. Vykonaným dokazovaním súd prvej inštancie zistil, že maloleté dieťa má 4 roky a takmer 6 mesiacov, navštevuje materskú školu, nachádza sa v starostlivosti otca, ktorý mu zabezpečuje celodennú starostlivosť, je zdravý, výdavky na jeho život sú bežné, veku primerané (poplatok za stravu v materskej škole v sume 30,- Eur, školné v sume 10,- Eur, strava doma v sume 100,- Eur, ošatenie, obuv v sume 30,- Eur, hygiena v sume 30,- Eur, voľnočasové aktivity v sume 70,- Eur, lieky, vitamíny v sume 10,- Eur). Matka je rozvedená, okrem maloletého dieťaťa, o ktoré v konaní ide, má ďalšiu vyživovacia povinnosť k maloletému synovi z predchádzajúceho vzťahu, ktoré je zverené do osobnej starostlivosti svojho otca, je zamestnaná ako pracovník obchodu u zamestnávateľa J. I. C. A. H. s dohodnutou hrubou mesačnou mzdou vo výške 830,- Eur, pričom jej výdavky tvoria nájom v sume 450,- Eur, dvakrát paušál v sume 80,- Eur, poisťky za autá v sume 20,- Eur, výživné na maloletého I. v sume 35,- Eur a ostatné bežné výdavky na stravu, domácnosť, ošatenie, drogéria. Žije v spoločnej domácnosti so svojím partnerom, ktorý je zamestnaný ako montážnik plastových okien s čistým mesačným príjmom vo výške 1.600,- Eur. Matka nevlastní žiadne majetok. Otec je rozvedený, okrem maloletého dieťaťa, o ktoré v konaní ide, nemá ďalšiu vyživovacia povinnosť, je zamestnaný ako vodič u zamestnávateľa I. L., M.. H. s priemerným čistým mesačným príjmom vo výške 1.197,69 Eur, je poberateľom prídavku na maloleté dieťa v sume 30,- Eur mesačne a daňového bonusu, ktorý si uplatňuje jedenkrát ročne, pričom jeho výdavky tvoria nájom v sume 251,75 Eur, elektrina v sume 44,- Eur, Slovak Telekom v sume 50,96 Eur, Orange Slovensko v sume 52, Eur, strava v sume 150,- Eur, pohonné hmoty v sume 100,- Eur, ošatenie v sume 50,- Eur, drogéria v sume 30,- Eur, splátka spotrebného úveru (L. H.) v sume 231,- Eur. Žije s maloletým dieťaťom v trojizbovom obecnom byte.

5. Vecne argumentoval súd prvej inštancie tým, že vykonaným dokazovaním dospel k záveru, že návrh bol podaný dôvodne, keďže rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, pričom návrhu otca vyhovel a maloleté dieťa zveril do jeho osobnej starostlivosti. Mal za preukázané, že v priebehu tohto konania bolo nariadené neodkladné opatrenie ešte v roku 2021, kedy maloleté dieťa bolo ponechané v osobnej starostlivosti otca a bol upravený styk matky s maloletým dieťaťom. V rámci vykonaného dokazovania a prešetrenia pomerov na strane účastníkov konania, konkrétne na strane otca, neboli zistené žiadne nedostatky v tejto starostlivosti z otcovej strany. Otec má okrem toho vyhovujúce podmienky na zabezpečenie riadnej starostlivosti aj po materiálnej stránke a vzhľadom k tomu, že maloleté dieťa je adaptované na toto prostredie a navštevuje aj materskú školu v bydlisku otca súd prvej inštancie konštatoval, že je dôvodné ponechať maloleté dieťa naďalej v starostlivosti otca, resp. zveriť ho do jeho osobnej starostlivosti, a to aj s ohľadom na to, že síce matka má aktuálne vytvorené podmienky pre zabezpečenie starostlivosti o maloleté dieťa, avšak súd prvej inštancie uprednostnil stabilizované rodinné prostredie v domácnosti otca maloletého dieťaťa.

Zároveň vyslovil, že obaja rodičia majú právo maloleté dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok, nakoľko nezistil dôvody na strane ani jedného z rodičov, pre ktoré by bolo potrebné výkon týchto rodičovských práv obmedziť u niektorého z nich, prípadne pozastaviť ich výkon alebo rodičov pozbaviť výkonu týchto rodičovských práv.

Pri rozhodovaní o výške výživného súd prvej inštancie vychádzal jednak z veku a odôvodnených potrieb maloletého dieťaťa, a jednak z možností, schopností a majetkových pomerov oboch rodičov a výživné zo strany matky určil odlišne od návrhu otca a odporúčenia kolízneho opatrovníka odo dňa rozhodnutia vo veci samej, t. j. od 13.12.2022, pričom výšku výživného na maloleté dieťa v sume 70,- Eur považoval za adekvátnu a zodpovedajúcu možnostiam a schopnostiam matky s ohľadom na skutočnosť, že matka menila zamestnanie, kde má zatiaľ uvedený len príjem v hrubom, preto súd prvej inštancie vychádzal z dikcie, resp. zo skutočnosti, aký príjem dosahovala v predchádzajúcom zamestnaní, čo bolo v priemere v sume 600,- Eur mesačne. Súd prvej inštancie pri určovaní výživného vzal do úvahy aj ďalšiu vyživovaciu povinnosť matky k staršiemu dieťaťu vo veku 12 rokov, kde matka má určené výživné vo výške 35,- Eur. V danom prípade pre maloleté dieťa, ktoré má aktuálne 4 roky a 6 mesiacov, navštevuje materskú školu a aj s ohľadom na jeho potreby a vek, považoval výživné vo výške 70,- Eur za adekvátne, pričom pri určovaní výšky výživného zohľadnil aj zaužívanú súdnu prax, v zmysle ktorej je možné postihnúť príjem povinného rodiča približne v rozsahu 25 % až 30 % na všetky vyživovacie povinnosti s ohľadom na okolnosti daného prípadu, čo pri zohľadnení priemerného príjmu matky v sume cca 600,- Eur mesačne predstavuje rozmedzie 150,- až 180,- Eur mesačne, resp. pri vekovej kategórii od 0 - 5 rokov, je to 11 % až 15 % (66,- Eur až 90,- Eur). Pokiaľ matka prispeje na výživu maloletého dieťaťa mesačne sumou 70,- Eur a otec prispeje polovicou, t.j. sumou 35,- Eur, nakoľko druhú polovicu kompenzuje osobnou starostlivosťou o maloleté dieťa, a pripočíta sa k tomu aj príjem otca titulom prídavku na maloleté dieťa, tak na strane maloletého dieťaťa vznikne finančná čiastka na jeho výdavky vo výške 135,- Eur mesačne (70 + 35 + 30), čím vznikne zatiaľ dostatok finančných prostriedkov na krytie osobných potrieb maloletého dieťaťa. Takto ustálená výška výživného podľa názoru súdu prvej inštancie korešponduje aktuálnym potrebám maloletého dieťaťa a zodpovedá aj kritériám Zákona o rodine. Čo sa týka počiatku vyživovacej povinnosti matky túto súd prvej inštancie určil v súlade s návrhom otca, avšak nie od právoplatnosti rozhodnutia, ale počnúc dňom rozhodnutia vo veci samej, t. j. 13.12.2022, keďže otec netrval na určení výživného so spätnou účinnosťou.

Styk matky s maloletým dieťaťom, súd napriek vyjadreniu matky, že ak nebude úspešná v konaní presťahuje sa do O., resp. aj vyjadrenia otca, že aj nad rámec úpravy obsiahnutej v neodkladnom opatrení je ochotný matke poskytnúť aj širší priestor na stretávanie sa s maloletým dieťaťom, ako aj z dôvodu právnej istoty účastníkov konania prevzal takmer identickú úpravu styku matky s maloletým dieťaťom ako to bolo upravené v neodkladnom opatrení, pretože mal za to, že je potrebné naďalej vytvoriť priestor na pravidelné stretávanie sa matky s maloletým dieťaťom za účelom udržiavania a prehlbovania ich vzájomných citových väzieb, resp. možnosť matky priamo osobne sa podieľať na výchove dieťaťa a styk upravil tak ako je uvedené vo výroku III. rozsudku. Bude potom na rodičoch, najmä na matke dieťaťa, aby súdom určený rozsah na realizáciu styku s dieťaťom plne využila, a to v jeho záujme, pretože takéto rozhodnutie si vyžaduje najlepší záujem na jeho výchove.

6. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa ust. § 52 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“) tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania.

7. Proti rozsudku súdu prvej inštancie v celom jeho rozsahu podala v zákonnej lehote odvolanie matka s poukazom na to, že súd nesprávne a neúplne zistil skutočný stav veci (§ 62 ods. 1 CMP) a dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok – ďalej len „CSP“). Namietala, že súd pri svojom rozhodovaní nezohľadnil najlepší záujem maloletého dieťaťa, keď v plnom rozsahu vyhovel návrhu otca, v ktorom tento predložil súdu účelovo a zámerne skreslené, nepresné a nepodložené informácie. Tvrdila, že nie je pravdou, že otec má upravený pracovný čas v jedno zmennej prevádzke, pracuje dva dni v týždni (3,5 hod. a 8,5 hod.), keďže ani jeho zamestnávateľ nemá o ničom takom vedomosť, čo jej aj v SMS – správe potvrdil. Dodala, že otec pracuje na linke J., tzn. jeden deň poobede odchádza a vráti sa ďalší deň poobede (v J. má prestávku na oddych 9 hodín). Ďalej namietala, že aj keď v predbežnom opatrení bolo stanovené, že otec jej dieťa odovzdá a aj si ho preberie, tak jej maloleté dieťa neodovzdáva takmer nikdy, nakoľko vtedy nie je doma a maloleté dieťa jej nosia členovia jeho rodiny (matka alebo teta). Prostredníctvom SMS sa otca pýtala, či by si mohla maloleté dieťa brať v čase, ako bol zmenený rozsudkom, kde sa jedná o hodinu skôr v piatok a dve hodiny neskôr v nedeľu, na čo jej otec odpísal, že

môže, ale len v prípade, ak bude dieťa odovzdávať jeho matke, keď on v tom čase nebude doma. Dňa 13.01. si po dieťa po dohode s otcom prišla už ráno a dieťa jej odovzdala otcova teta, u ktorej maloleté dieťa aj spalo (býva o poschodie nižšie), lebo otec bol v práci a jeho matka, ktorá sa o dieťa stará bola v nemocnici. Jeho teta jej hneď oznámila, že v nedeľu má dieťa priniesť k nej, lebo doma nikto nebude. Vo štvrtok 19.01. išla maloleté dieťa odniesť otcovi a o 17:53 hod. mu písala, že je dole, no pre maloleté dieťa si prišla jeho teta, ktorej dieťa odmietla dať. Matka zavolała na políciu v K. a bolo jej povedané, že si má dieťa vziať domov a čakať, kým si poň príde otec. To oznámila aj otcovi, ktorý si pre dieťa prišiel o 18:46 hod.. Tvrdila, že klamlivou a zavádzajúcou informáciou sú príjmy a výdavky otca, k čomu mala pripomienky už na pojednávaní. Celkové výdavky, ktoré otec uvádzal na domácnosť, seba a maloleté dieťa boli v sume 986,- Eur, ale neuviedol pôžičku, ktorú má od L. H. s mesačnou splátkou v sume cca 240,- Eur. Uviedla, že ďalšiu pôžičku má od C. H. s mesačnou splátkou v sume 100,- Eur, ktorú nespláca a má výdavok v súvislosti so splátkou auta z bazáru v sume 180,- Eur. Mala za to, že otcom deklarovaný príjem v sume 1.197,- Eur ani zďaleka nepokrýva jeho výdavky. Poukázala na to, že vyjadrenia otca, že ona ako matka mení bydlisko a on nevie kde a ako žije sú klamlivé, nakoľko sa presťahovala do bytu, ktorý on veľmi dobre pozná. Odmietol ponuku jej priateľa, kým bývali v K., aby sa prišiel pozrieť. Namietala nepravdivé tvrdenia otca, že jej nebude brániť v styku s maloletým dieťaťom, keď počas Vianoc nemohla byť ani jeden deň s dieťaťom, pretože otec jej napísal, že tento rok je maloleté dieťa s ním a Vianoce si má riešiť ďalší rok. Dodala, že žije s priateľom v G. v prenajatom dvojizbovom byte, kde má maloleté dieťa svoju vlastnú izbu. Od novembra 2021 je zamestnaná v J. A. G. na 90% úväzok z dôvodu, aby si prácu vedela prispôbiť času, keď sa dieťa nachádza v škôlke, v prípade, ak by súd jej návrhu vyhovel a zveril maloleté dieťa do jej osobnej starostlivosti. Je pre ňu ako matku neprípustné, aby maloleté dieťa ostávalo v starostlivosti otca z dôvodu, aby nemenilo škôlku a prostredie. Býva 11 km od jeho škôlky, preto nevidí dôvod, prečo by nemohlo navštevovať aj naďalej tú istú škôlku. Má prácu, v ktorej jej vychádzajú v ústrety s pracovným časom, aby sa mohla plnohodnotne venovať maloletému dieťaťu v čase, keď nie je v škôlke a nie dieťa nechávať s rodinnými príslušníkmi. Tvrdila, že otec sa nedokáže samostatne postarať o maloleté dieťa, nemá ani čas poskytovať dieťaťu takú starostlivosť, a to kvôli svojej práci a túto nahrádzajú jeho rodinní príslušníci. Navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že maloleté dieťa zverí do jej osobnej starostlivosti s tým, že obaja rodičia majú právo maloleté dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok, otcovi uložil povinnosť prispievať na výživu maloletého dieťaťa sumou 150,- Eur mesačne, počnúc rozhodnutím súdu, vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k jej rukám. Styk otca s maloletým dieťaťom navrhla upraviť v každom nepárnom týždni od piatka od 16:00 hod. do nedele do 18:00 hod. s tým, že otec si maloleté dieťa prevezme pred jej bydliskom a po skončení styku jej maloleté dieťa odovzdá v určenom čase na tom istom mieste.

8. K odvolaniu matky sa vyjadril kolízny opatrovník tak, že sa stotožňuje s rozsudkom súdu prvej inštancie a navrhol, aby ho odvolací súd potvrdil. Mal za to, že súd v rozhodnutí zohľadnil predovšetkým najlepší záujem dieťaťa, ktorý je prioritný, nadradený akémukoľvek inému záujmu, rešpektujúc pritom citové väzby k obojmu rodičom, doterajší rozsah a spôsob styku a v neposlednom rade i stabilitu a bezpečnosť výchovného prostredia, ktoré maloleté dieťa dôverne pozná a v ktorom oň bola zabezpečovaná starostlivosť od jeho narodenia až doposiaľ. Námietku matky voči skutočnosti, že maloleté dieťa často krát pred realizáciou styku neodovzdáva a po jeho ukončení nepreberá priamo otec nepovažoval za relevantnú pre spochybnenie úrovne starostlivosti o maloleté dieťa, nakoľko na strane otca neboli vo vzťahu k starostlivosti o maloleté dieťa zistené žiadne nedostatky. Otec má od roku 2004 stabilné zamestnanie a z neho plynúci pravidelný príjem, z ktorého zabezpečuje starostlivosť o maloleté dieťa i po materiálnej stránke, pričom všetky potreby dieťaťa boli do doby rozhodovania vo veci samej hradené výlučne z jeho príjmu bez akejkoľvek spoluúčasti matky. V čase, keď si otec plní svoje pracovné povinnosti, sú mu pri výchove nápomocní rodinní príslušníci, čo môže byť dôvodom ich prítomnosti pri odovzdávaní a preberaní dieťaťa matkou v mieste bydliska otca. Dodal, že rodičia boli informovaní o možnosti pokračovať v spolupráci na referáte poradensko – psychologických služieb na dobrovoľnej báze, ak by o ďalšie konzultácie prejavili záujem, nakoľko sami hodnotili ich kooperáciu v oblasti rodičovskej komunikácie a spolupráce pri výchove a a starostlivosti o ich dieťa ako nedostatočnú.

9. K odvolaniu matky sa vyjadril otec. Uviedol, že konajúcemu súdu riadne preukázal trvanie svojho pracovného pomeru a je pravdou, že má upravený pracovný čas s ohľadom na potrebu zabezpečenia osobnej starostlivosti o maloleté dieťa. Pokiaľ sa v ojedinelom prípade stalo, že si plnil pracovné povinnosti v čase, kedy bolo maloleté dieťa v starostlivosti matky a z objektívnych príčin sa oneskoril s príchodom, uvedené mal s matkou riadne odkomunikované a táto následne odovzdala maloleté dieťa

v stanovenom čase starej matke maloletého dieťaťa, prípadne tete otca, ktoré obývajú rovnaký bytový dom ako otec s maloletým dieťaťom. Zdôraznil, že prístup matky je tomto ohľade mimoriadne šikanóznym, nakoľko i v prípade, ktorý matka uvádza sa oneskoril s príchodom domov z práce iba o menej než 45 minút, o čom matka v čase odovzdania dieťaťa bola vopred informovaná. Napriek tomu však matka kontaktovala políciu v snahe mu úmyselne vytvoriť

obštrukcie, nakoľko k uvedenému došlo po vydaní rozsudku, ktorý matka v plnom rozsahu namietala. Matka spochybňuje výšku jeho príjmov a výdavkov v tom smere, že jeho výdavky majú prevyšovať jeho príjmy, a že súdu nemal preukázať svoje výdavky v skutočnej výške, nakoľko má mať pôžičky, o ktorých sa nezmienil. Tieto tvrdenia matky namietal ako klamlivé, pretože konajúcemu súdu riadne preukázal a zdokladoval výšku svojich príjmov a výdavkov, kedy je z oficiálneho potvrdenia o príjme zrejme, že sú mu vykonávané zrážky zo mzdy z titulu pôžičky poskytnutej zamestnávateľom. Dodal, že riadne hradí výdavky maloletého dieťaťa a o dieťa sa v každom ohľade príkladne stará, dokonca doneďavna bez akejkoľvek spoluúčasti matky, ktorá začala prispievať na výživu maloletého dieťaťa až po vydaní rozsudku, pričom do uvedeného času znášal výdavky maloletého dieťaťa výhradne sám. Ďalej uviedol, že je to práve matka, ktorá sa v dôsledku svojho nezodpovedného postoja dostala do situácie, kedy sú voči nej vedené aktuálne tri exekučné konania, pričom táto situácia má priamy dopad na existenciu matky s ohľadom na realizované zrážky zo mzdy, čo neprispieva k stabilizácii jej životných podmienok, ktoré sú nevyhnutné pre prípad zverenia maloletého dieťaťa do jej osobnej starostlivosti. Rovnako tak matka riadnym spôsobom (predložením oficiálneho potvrdenia o príjme od zamestnávateľa) nepreukázala výšku svojich príjmov, rovnako ani svojho partnera ako osoby spoločnej v domácnosti, a teda informácie o jej majetkových pomeroch sa zakladajú výhradne na báze jej jednostranného ústneho vyjadrenia. Vo svetle uvedených skutočností je to práve matka, ktorá v konečnom dôsledku nepreukázala výšku svojich skutočných príjmov a výdavkov a rovnako tak ani schopnosť maloletému dieťaťu zabezpečiť stabilitu výchovného prostredia ako aj jeho primerané hmotné zabezpečenie. Poprel tvrdenia matky, že jej neumožňuje styk s maloletým dieťaťom nad rámec súdneho rozhodnutia, keďže sa jej snaží vychádzať v ústrety kedykoľvek je to možné. V čase, keď je dieťa v osobnej starostlivosti matky, odmieta dieťa do škôlky umiestňovať, preto považoval za nepravdivé jej tvrdenia, že má pracovný čas upravený s ohľadom na predškolskú dochádzku dieťaťa. Poukázal na výroky matky na pojednávaní dňa 13.12.2022, ktorá uviedla, že pokiaľ prehrá súd, tak sa bude sťahovať do O., pretože si nechce zničiť vzťahy s oboma deťmi, a preto bude irelevantné, aby mala upravený styk s maloletým dieťaťom aj cez týždeň ako to bolo v neodkladnom opatrení. I z tohto výroku matky je evidentné, že táto nemá záujem na zachovaní aktuálneho výchovného prostredia dieťaťa vrátane návštevy doterajšieho predškolského zariadenia, čo v otcovi prirodzene vyvolalo obavu, že matka pre prípad, ak by dieťa bolo zverené do jej osobnej starostlivosti sa s ním odsťahuje nevedno na aké miesto, do akých podmienok a či by otcovi vôbec bola ochotná umožniť styk s dieťaťom. Jeho obavy možno považovať za opodstatnené najmä s ohľadom na to, že ako vyplýva i zo súdneho spisu (doručovanie listín matke, správa kolízneho opatrovníka z prešetrovaných pomerov) od začiatku konania matka opakovane menila svoje bydlisko (I. H., O., K., G.) a taktiež i partnerov, preto je viac ako otáznak akým spôsobom by táto dokázala a či vôbec zabezpečiť maloletému dieťaťu stabilné podmienky pre jeho rast a vývin, vrátane adekvátneho materiálneho zabezpečenia, nakoľko matka i na výživu svojho staršieho maloletého syna prispieva iba výživným vo výške 35,- Eur a dieťa je rovnako zverené do starostlivosti svojho biologického otca. Poukázal na to, že vykonaným dokazovaním v konaní bolo preukázané, že vie zabezpečiť starostlivosť o maloleté dieťa v maximálnej možnej miere, kedy v tomto ohľade neboli súdom ani kolíznym opatrovníkom konštatované akékoľvek nedostatky. Dodal, že už počnúc podaním návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 02.06.2021 zabezpečuje osobnú i materiálnu starostlivosť o maloleté dieťa, ktoré v dôsledku tejto prosperuje, je zdravé a spokojné. Na strane druhej to bola práve matka, ktorej konanie je i naďalej nepredvídateľné, životné podmienky premenlivé a nestabilné a do vydania rozsudku dokonca žiadnym spôsobom ani len minimálne finančne otcovi neprispievala na výživu dieťaťa, hoci na pojednávaní dňa 13.12.2022 uvádzala vyššie príjmy ako otec (po zohľadnení údajných príjmov jej aktuálneho partnera). Mal za to, že tvrdenia matky obsiahnuté v podanom odvolaní majú výhradne ofenzívny a konfrontačný

charakter, tieto nie sú žiadnym spôsobom preukázané. Okrem osočujúcich tvrdení matky na adresu otca táto žiadnym spôsobom nepreukazuje, v akom ohľade považuje starostlivosť otca za nedostatočnú, v konaní nenavrhol žiadne dôkazy, ktoré by mali toto spochybniť a taktiež neuviedla z akého dôvodu má za to, že maloleté dieťa by zverením do jej osobnej starostlivosti malo zabezpečenú stabilitu výchovného prostredia vo vyššej miere ako je tomu aktuálne v starostlivosti otca. Navrhol, aby odvolací súd podané odvolanie zamietol a rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

10. V odvolacej replike matka uviedla, že ani otcov hlavný nadriadený nevie o potvrdení, z ktorého by vyplývalo, že otec má zmenený pracovný čas, čo dokazuje SMS. Dodala, že exekúcie nezapierala a vedela, že keď začne pracovať, tak jej ich budú strhávať. Poukázala na to, že jej priateľ o všetkom vedel a on je ten, kto zabezpečuje stabilný príjem. Tvrdila, že otec má exekúcie na výživnom na jeho prvorodenú dcéru a jeho dlhy ich v tej dobe dostali do takejto situácie. Poprela, že by mala s otcom odkomunikované okolnosti odovzdávania dieťaťa jeho tete, keďže spolu vôbec nekomunikujú. Maloleté dieťa, keď je s ňou, tak škôlku nenavštevuje, preto, aby mohla s dieťaťom tráviť viac času. Jej vyjadrenia, že odíde bývať do O. boli pre prípad, že by prehrala súd, ktorý ešte stále neprehrala a o maloleté dieťa bude bojovať. V prípade, ak by bolo maloleté dieťa zverené jej, ostáva žiť v G., aby sa dieťaťu nič nezmenilo, čo je aj dôvod, prečo je syn v O.. Nepoprela tvrdenia otca o svojom častom sťahovaní, čo odôvodnila tým, že aj s ním sa sťahovala štyrikrát, lebo je ťažké nájsť dobré bývanie. Poukázala na to, že ani v jej domácnosti neboli zistené žiadne nedostatky a maloleté dieťa tam má vytvorené podmienky a stabilné rodinné zázemie. Tvrdila, že dieťa chce bývať u nej, že hovorí, že chce iba matku. Pre rozvoj maloletého dieťaťa je najlepšie, aby ho vychovávala matka a nie babka, teta a susedia. Dodala, že kolíznemu opatrovníkovi hovorila, že má videá ako maloleté dieťa plače, že nechce ísť k otcovi, prečo tam musí ísť, na čo jej kolízny opatrovník povedal, že to nikoho nezaujíma. S otcom nie je možná žiadna dohoda. Žiadala, aby súd určil prázdniny a sviatky, tak ako to má aj u syna. Tvrdila, že hneď po súde požiadala otca, aby sa aspoň dohodli, keďže je dieťa zverené jemu, že maloleté dieťa bude všetky prázdniny a sviatky tráviť s ňou, tak ako aj syn, aby mohli byť spolu. Veľké prázdniny päť týždňov s matkou a tri týždne s otcom.

11. V odvolacej duplike otec uviedol, matka v podanom vyjadrení rozporuje zmenu jeho pracovného času, ktorú deklaroval v súvislosti so zabezpečením starostlivosti o maloleté dieťa. Matka súdu predložila komunikáciu s údajným nadriadeným otca, ktorý má predmetné popierať. Na margo tohto výroku uviedol, že dôkaz predložený matkou neobstojí, nakoľko ako tretia osoba nie je oprávnená komunikovať so zamestnávateľom otca a už vôbec nie o jeho pracovných podmienkach, t.j. je absolútne nepravdepodobné, že by ktokoľvek matku o tejto skutočnosti informoval a v danej veci by jej čokoľvek potvrdil alebo vyvrátil. Dodal, že konajúcemu súdu riadne preukázal svoje pracovné podmienky. Ďalej uviedol, že samostatne zabezpečuje starostlivosť o maloleté dieťa a prácu nadčas, či prípadne iné pracovné aktivity realizuje výhradne v čase, kedy sa maloleté dieťa nachádza v starostlivosti matky. Pokiaľ ide o materiálne zabezpečenie matky, voči ktorej sú vedené exekučné konania s tvrdením, že to má byť jej aktuálny priateľ, ktorý zabezpečuje stabilný príjem domácnosti, otec považuje tento postoj za minimálne nezodpovedný, kedy matka očakáva, že vyživovaciu povinnosť voči maloletému dieťaťu bude de facto plniť cudzia osoba, z dôvodu, že z príjmu matky sú realizované exekučné zrážky. Matka doposiaľ nezdokladovala svoje oficiálne príjmy ako aj príjmy svojho partnera ako spolužijúcej osoby v domácnosti, nemožno preto jej vyjadrenia v tomto smere vnímať ako smerodajné. Do vyhlásenia rozsudku súdu prvej inštancie v decembri 2022 si matka neplnila vyživovaciu povinnosť voči dieťaťu ani len v minimálnom rozsahu. Namietal tvrdenia matky, že jej znemožňuje realizáciu styku s maloletým dieťaťom nad rámec styku stanoveného súdnym rozhodnutím a prezentuje ho spôsobom, akoby nebol prístupný žiadnej dohode. Dodal, že správy predložené matkou sú okrem iného i vytrhnuté z kontextu, keď súdu predložil konverzácie, z ktorých je zrejmé, že na odovzdaní ako aj prevzatí dieťaťa, či úprave styku je možné sa s ním dohodnúť. Okrem iného poukázal na správu matky, z ktorej vyplýva, že v prípade, ak pristúpi na jej podmienku, že maloleté dieťa bude s ňou tráviť všetky školské prázdniny, vezme späť svoje odvolanie, resp. ustúpi od ďalších krokov. Z uvedeného je opätovne zrejмый účelový postoj matky, ktorá nevníma najlepší záujem maloletého dieťaťa, ale otcom iniciované súdne konanie (z dôvodu, že matka maloleté dieťa bezdôvodne opustila kvôli inému partnerovi bez predchádzajúcej dohody s otcom) vníma ako osobný útok na svoju osobu, čomu nasvedčuje i obsah jej doterajších podaní. Výrok matky, že má záujem odcestovať do O. v prípade, ak prehrá súdne konanie bol priamo ňou prezentovaný na súdnom pojednávaní a tento bol v presnom znení zaprotokolovaný do zápisnice z pojednávania. Poukázal na ním zažitú skúsenosť, kedy matka v priebehu konania opakovane menila adresy svojho pobytu ako i partnerov, a preto tento jej výrok v ňom vyvoláva prinajmenšom hlbokú nedôveru, kedy je možné, že v prípade, ak by bolo maloleté dieťa zverené do starostlivosti matky, tak by mal k maloletému dieťaťu absolútne zamedzený prístup, resp. by nemal ani vedomosť o tom, kde a v akých podmienkach sa matka s dieťaťom zdržiava. Vykonaným dokazovaním v konaní bolo preukázané, že otec dokáže zabezpečiť starostlivosť o maloleté dieťa v maximálnej možnej miere, kedy v tomto ohľade neboli súdom ani kolíznym opatrovníkom konštatované akékoľvek nedostatky. Tvrdil, že je v kontakte s otcom maloletého I. D., kedy sa obaja vzájomne dohadujú na realizácii stretnutí súrodencov, nakoľko matka sa ani v danom prípade do výchovy dieťaťa primerane neangažuje.

12. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 3 ods. 5 písm. b) CMP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom – matkou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 363 CSP) a že odvolateľka použila zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. f) CSP v spojení s § 62 ods. 1 CMP), preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie bez viazanosti rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), s prihliadnutím na prípadné vady konania, iba ak by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ktoré ale nezistil (§ 67 CMP), bez potreby zopakovania alebo doplnenia dokazovania (§ 68 CMP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke odvolacieho súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 v spojení s § 378 ods. 1 CSP) a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie (§ 387 ods. 1 CSP).

13. Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia CSP, ak tento zákon neustanovuje inak.

14. Podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

15. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

16. Pretože odvolací súd v plnom rozsahu preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, na základe ktorého dospel k správnym záverom, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie návrhmi uplatnených požiadaviek, a pretože odvolací súd v celom rozsahu zdieľa i právne závery súdu prvej inštancie vo veci, ktorý na vec aplikoval správne hmotnoprávne ustanovenia a tieto v súvislosti s danou vecou i správne vyložil, sa preto stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 CSP odvolací súd konštatuje správnosť jeho dôvodov a už iba odkazuje na správne a presvedčivé písomné vyhotovenie rozsudku. Odvolací súd ani s prihliadnutím na uplatnené odvolacie argumenty matky nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchyliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľke.

17. Predmetom konania na súde prvej inštancie bolo rozhodovanie tak o návrhu otca i o návrhu matky, ktorí sa domáhali úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, pričom každý z rodičov navrhoval zveriť dieťa do svojej osobnej starostlivosti.

18. Vzhľadom k tomu, že z odvolania matky vyplýva, že toto smeruje voči všetkým výrokom napadnutého rozsudku, odvolací súd sa zaoberal odvolaním v celosti, napriek tomu, že matka neuviedla žiadne odvolacie dôvody, ani odvolací návrh k časti výroku I. napadnutého rozsudku týkajúcej sa oprávnenia oboch rodičov zastupovať maloleté dieťaťa a spravovať jeho majetok a k výroku II. napadnutého rozsudku o výživnom na maloleté dieťa.

19. V zmysle čl. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa, záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akejkolvek činnosti týkajúcej sa detí, nech už uskutočňovanej verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi.

20. Podľa článku 5 Zákona o rodine, záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. Pri určovaní a posudzovaní záujmu maloletého dieťaťa sa zohľadnia najmä a) úroveň starostlivosti o dieťa, b) bezpečie dieťaťa ako aj bezpečie a stabilita prostredia, v ktorom sa dieťa zdržiava, c) ochrana dôstojnosti, ako aj duševného, telesného a citového vývinu dieťaťa, d) okolnosti, ktoré súvisia so zdravotným stavom dieťaťa alebo so zdravotným postihnutím dieťaťa, e) ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do jeho dôstojnosti a ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do duševnej, telesnej a citovej integrity osoby, ktorá je dieťaťu blízkou osobou, f) podmienky na zachovanie identity dieťaťa a na rozvoj schopností vlád dieťaťa, g) názor dieťaťa a jeho možné vystavenie konfliktu lojality a následnému pocitu viny, h) podmienky na vytváranie a rozvoj vzťahových

väzieb s obidvoma rodičmi, súrodencami a s inými blízkymi osobami i využitie možných prostriedkov na zachovanie rodinného prostredia dieťaťa, ak sa zvažuje zásah do rodičovských práv a povinností.

21. Podľa článku 24 ods. 2 a 3 Charty základných práv Európskej únie, pri všetkých opatreniach prijatých orgánmi verejnej moci alebo súkromnými inštitúciami, ktoré sa týkajú detí, sa musia v prvom rade brať do úvahy najlepšie záujmy dieťaťa.

22. Vychádzajúc z výsledkov vykonaného dokazovania súd prvej inštancie správne rozhodol, keď maloleté dieťa zveril do osobnej starostlivosti otca, pričom takéto rozhodnutie je aktuálne v najlepšom záujme maloletého dieťaťa. Záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. Pri posudzovaní záujmu maloletého dieťaťa sa, okrem iného, zohľadňuje úroveň starostlivosti o dieťa, bezpečnosť dieťaťa, ako aj bezpečnosť a stabilita prostredia, v ktorom sa dieťa zdržiava, ochrana dôstojnosti, ako aj duševného, telesného a citového vývinu dieťaťa, ohrozenie vývinu dieťaťa a pod. Pre súd je prioritou záujem maloletého dieťaťa a vytvorenie stavu spravodlivej rovnováhy medzi záujmom dieťaťa a jeho rodičmi, pričom mimoriadny význam sa kladie na záujem dieťaťa, ktorý môže mať prednosť pred záujmom rodiča a neumožňuje rodičovi vynútiť si také opatrenia, ktoré by ohrozovali zdravie a rozvoj dieťaťa.

Maloleté dieťa žije v spoločnej domácnosti so svojim otcom od narodenia, pričom až do 24.05.2021 žila v spoločnej domácnosti aj matka, ktorá sa opätovne do tejto domácnosti nasťahovala v septembri 2021 a zotrvala v nej do decembra 2021. Od prvého opustenia spoločnej domácnosti matkou zabezpečuje osobnú starostlivosť o maloleté dieťa nepretržite až doposiaľ otec, v ktorého starostlivosti bolo maloleté dieťa ponechané neodkladným opatrením (uznesením Okresného súdu Galanta č. k. 12P/67/2021-110 zo dňa 17.06.2021, ktoré bolo na odvolanie matky potvrdené uznesením Krajského súdu v Trnave č. k. 26CoP/59/2021-211 zo dňa 31.08.2021). Na strane otca neboli vo vzťahu k starostlivosti o maloleté dieťa zistené žiadne nedostatky a podľa výsledkov vykonaných šetrení realizovaných kolíznym opatrovníkom má otec vytvorené vhodné podmienky pre riadnu výchovu a vývoj maloletého dieťaťa. Prostredie, v ktorom maloleté dieťa žije so svojim otcom možno považovať za stabilné, známe a bezpečné.

Vo všetkých druhoch konaní týkajúcich sa maloletých detí je vodiacim kritériom záujem maloletého dieťaťa. V záujme dieťaťa je, aby vyrastalo v atmosfére šťastia, lásky, porozumenia, stability, tolerancie a harmónie, aby jeho vývoj a výchova smerovala k pozitívnemu rozvoju jeho osobnosti, nadania a rozumových a fyzických schopností, mravnému, duchovnému a sociálnemu rozvoju a aby boli rešpektované jeho práva. Odvolací súd vedený vyššie uvedeným kritériom zhodne so súdom prvej inštancie konštatuje, že v danej veci sú splnené podmienky na zverenie maloletého dieťaťa do starostlivosti otca, preto odvolacia námietka matky, že pre rozvoj maloletého dieťaťa je najlepšie, aby ho vychovávala matka, bola neopodstatnená.

23. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je správne aj pokiaľ ide o určenie, že obaja rodičia sú oprávnení maloleté dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok, keď toto právo prináleží obom, nakoľko v konaní nebolo preukázané, že by na strane jedného z rodičov boli dôvody pre obmedzenie výkonu tohto rodičovského práva.

24. V súvislosti s rozhodovaním o určení výživného na maloleté dieťa, súd prvej inštancie vo veci vykonal potrebné dokazovanie z hľadiska odôvodnených potrieb dieťaťa, príjmov rodičov, ich schopností, možností a majetkových pomerov a vec správne právne posúdil a vyvodil z nej aj správny právny záver. Odvolacia námietka matky, ktorá označila príjmy a výdavky otca za klamlivé a zavádzajúce, keď podľa jej tvrdení má viaceré záväzky vo forme pôžičiek, bola nedôvodná. Žiada sa dodať, že pri určovaní výšky výživného sú predovšetkým rozhodujúce majetkové pomery osoby povinnej, voči ktorej je nárok uplatnený (v prejednávanej veci matka). Otec je zamestnaný v trvalom pracovnom pomere na plný pracovný úväzok v spoločnosti I. L. M. (od 28.01.2004) a zo zamestnania mu plynú pravidelné príjmy (za posledných 12 mesiacov v sume 1.197,69 Eur), ktorý súdu prvej inštancie preukázal niekoľkými potvrdeniami o príjme. Otec má stabilné zamestnanie a z pravidelného zárobku zabezpečuje starostlivosť o maloleté dieťa aj z materiálnej stránky, keďže matka na svoju vyživovaciu povinnosť na maloleté dieťa doposiaľ nereflektovala. V konaní pred súdom prvej inštancie otec deklaroval svoje záväzky a tieto aj preukázal, s čím sa súd v odôvodnení svojho rozhodnutia náležitým spôsobom vypořiadal. V odvolaní matka uvádzala, že otec má dlhy na výživnom na plnoletú dcéru, čo popiera čestné prehlásenie plnoletej dcéry otca (J. B.) zo dňa 26.07.2021, ktorá prehlásila, že otec nemá voči nej žiadne dlhy na výživnom.

25. Kontakt rodičov s ich maloletým dieťaťom je takým významným činiteľom ovplyvňujúcim zdravý vývoj dieťaťa, ktorý sa zákonodarca rozhodol riešiť právnou úpravou styku rodičov s ich maloletými deťmi; považuje ho za neoddeliteľnú súčasť rodičovských práv a práv dieťaťa upravených v Zákone o rodine. Zákon zasahuje do úpravy styku rodičov s dieťaťom len v špecifických, neštandardných situáciách, a to najmä v prípadoch, keď rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú; ide najmä o prípad rozvodu manželov s maloletými deťmi. Právna úprava v § 25 ods. 1 Zákona o rodine pripúšťa, že rodičia sa môžu dohodnúť o úprave styku s maloletým dieťaťom, zákon tak preferuje dohodu rodičov o úprave styku s maloletým dieťaťom. Až keď nedôjde k dohode rodičov o výkone rodičovských práv, rozhodne o ich výkone súd, vždy však s prihliadnutím na záujem maloletého dieťaťa. Právo na styk rodiča s maloletým dieťaťom vyplýva z článku 41 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky ale z ustanovenia Dohovoru o právach dieťaťa, kde v článku 7 je upravené ako právo dieťaťa poznať svojich rodičov a právo na ich starostlivosť. Právo styku a zásady jeho správneho výkonu sa premietajú aj do judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorý opakovane konštatoval: "je v záujme dieťaťa aby udržiavalo rodinné zväzky s odlúčeným rodičom a aby nebolo odtrhnuté od svojich rodičov (Gorgula vs. Nemecko - č. 744969/ 01) dieťa má právo na to, aby dostalo príležitosť rozvíjať svoj vzťah ku každému z rodičov a prejavíť svoje city skutočne slobodne, bez akéhokoľvek vonkajšieho tlaku zo strany druhého rodiča" (Hansenová vs. Turecko - č. 36141/97).

26. S poukazom na vyššie uvedené východiská, súd prvej inštancie postupoval pri úprave styku matky s maloletým dieťaťom s ohľadom na zachovanie, udržiavanie a prehĺbovanie vzťahu medzi matkou a maloletým dieťaťom, keďže dieťa má aj k matke vytvorený pozitívny citový vzťah a sa so svojou matkou pravidelne stretáva. Otec v konaní viackrát potvrdil, že matke nikdy nebránil a ani v budúcnosti nebude brániť stretávať sa s maloletým dieťaťom a je ochotný sa s matkou dohodnúť na styku s maloletým dieťaťom aj nad rámec súdom upraveného rozsahu, čo matka popierala, na čo odvolací súd neprihliadol, keďže v konaní bolo preukázané, že rodičia sa vedeli dohodnúť na týždňovom pobyte dieťaťa u matky počas leta. Matka počas konania na súde prvej inštancie ani nevzniesla žiadny návrh, ktorým by žiadala upraviť jej styk s maloletým dieťaťom počas prázdnin a sviatkov v konkrétnych dňoch a časoch, z čoho možno tiež usudzovať, že rodičia sa vedeli dohodnúť na styku matky s dieťaťom aj počas týchto období. Súd zdôrazňuje, že v rodičovských vzťahoch platí viac než inde požiadavka vzájomnej tolerancie, nekonfliktnosti a úcty k právam druhého rodiča a k právam dieťaťa, čo by mali mať na zreteli predovšetkým rodičia maloletého dieťaťa. Záujem maloletého dieťaťa, ktorý by mali obaja rodičia sledovať, by naplnilo akékoľvek usporiadane roztrieštených vzťahov v rodine uvedomujúc si, že sú to práve rodičia, ktorí nesú zodpovednosť za výchovu a vývoj maloletého dieťaťa. Akýkoľvek súd nie je schopný takéto usporiadanie vzťahov zabezpečiť a je vhodné pripomenúť, že sú to rodičia (nie súdy, či znalci), ktorí nesú spoločnú zodpovednosť za výchovu a vývoj dieťaťa (uvedené tiež vyplýva aj zo záverov uznesenia Ústavného súdu Českej republiky vo veci IV. ÚS 60/04). Pokiaľ by aj napriek uvedenému rodičia k dohode dospieť nevedeli, môže sa ktorýkoľvek z nich návrhom podaným na súd domáhať konkrétnej úpravy styku matky s maloletým dieťaťom počas sviatkov a prázdnin. K odvolacej námietke matky, že otec jej dieťa pred realizáciou styku s dieťaťom, dieťa neodovzdáva osobne, prípadne, že si ho po styku osobne nepreberá, ale k tomu využíva pomoc svojej matky alebo tety, odvolací súd dodáva, že nie je ničím nezvyčajným, ak otcovi, ktorý si plní pracovné povinnosti vypomáhajú jeho rodinní príslušníci. Táto okolnosť nie je relevantnou pre spochybnenie úrovne jeho riadnej starostlivosti o maloleté dieťa. Tvrdenia matky, že otec nemá upravený pracovný čas v jedno zmennej prevádzke a pracuje na linke J., sú neopodstatnené a v rovine domnienok, keď z Dohody o zmene pracovných podmienok medzi zamestnávateľom a otcom zo dňa 28.02.2020 vyplýva, že otec vykonáva prácu vodiča a miesto výkonu práce je H.. Otec súhlasil s vysielaním na pracovné cesty, za ktoré sa poskytujú cestovné náhrady, pričom toto jeho konanie možno posúdiť ako zodpovedné smerujúce k zlepšeniu jeho príjmových možností a tým zabezpečeniu materiálnych potrieb maloletého dieťaťa, ktoré s pribúdajúcim vekom dieťaťa majú vrastajúcu tendenciu, na ktorých úhrade sa matka doposiaľ nepodieľala.

27. Odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov v súlade s ust. § 387 ods. 1, 2 CSP rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

28. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol použitím ustanovenia § 396 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania, keď odvolací súd nezistil vo veci okolnosti, pre ktoré by bolo spravodlivé náhradu trov konania matke priznať v zmysle § 55 CMP.

29. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu jednomyseľne pomerom hlasov 3:0 (§ 2 ods. 1 CMP, § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C. s. p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C. s. p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C. s. p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C. s. p.).